

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری

News Bulletin

6 قوس _ سال 1399

فهرست مطالب

صفحه	عناوین
4-----	متن کامل اخبار
4-----	نبود زیربنا در شهرک‌های مهاجرین سبب می‌شود تا برخی از بازگشت‌کننده‌گان به مهاجرت دوباره دست بزنند
5-----	معین امور پناهندگان با سفیر افغانستان در یونان روی وضعیت مهاجران افغان صحبت کرد
6-----	عملیات خشونت آمیز هنگام تخلیه اردوگاه پناهجویان در پاریس: مقامات فرانسه تحقیقات را در مورد خشونت‌ها آغاز کردند
8-----	مهاجرت؛ روایت مرگ خانواده کرد ایرانی در راه بریتانیا
16-----	آخرین روز نشست جینوا؛ تاکنون جامعه جهانی حدود ۶ میلیارد دالر کمک برای افغانستان تعهد کرده اند

متن کامل اخبار

نبود زیربنا در شهرک‌های مهاجرین سبب می‌شود تا برخی از بازگشت‌کننده‌گان به مهاجرت دوباره دست بزنند

وب سایت وزارت

نورالرحمن اخلاقی سرپرست و نامزد وزیر وزارت امور مهاجرین و عودت‌کننده‌گان در ملاقاتی که با ذوهتو چال رئیس اداره آژانس انسجام و همکاری جمهوری ترکیه (TIKA) داشت بیان کرد که عدم وجود زیربنا در شهرک‌های مهاجرین سبب شده تا برخی از برگشت‌کننده‌گان دست به مهاجرت دوباره بزنند.

وی در این نشست ضمن عقیدتی، فکری و تاریخی خواندن روابط افغانستان و ترکیه از همکاری آن اداره در افغانستان، اظهار سپاس و قدردانی نموده بحث صلح را روی مهاجرت افغان‌ها تاثیرگذار عنوان کرده افزود: "رویکرد ما در قبال خدمات‌رسانی به بی‌جاشده‌گان و برگشت‌کننده‌گان تغییر می‌کند. ما در پی این هستیم که میان ادغام و توسعه یک رابطه و پیوند ایجاد شود".

آقای اخلاقی ضمن این اظهارات از اداره (TIKA) خواست که در بخش اعمار زیربنای شهرک‌ها می‌تواند برای یک قشر نیازمند جامعه موثر واقع شود و اعمار ساختمان‌های اداری برای وزارت در مرکز و ولایات همکاری نماید.

رئیس اداره) تیکا (TIKA) در کنار اعلام همکاری‌های دراز مدت‌اش با افغانستان بیان کرد که موضوع اعمار زیربنای شهرک‌ها را با مرکز آن اداره در انقره شریک می‌سازد، تا شامل برنامه‌های سال جدید گردد.

معین امور پناهندگان با سفیر افغانستان در یونان روی وضعیت مهاجران افغان صحبت کرد

ویب سایت وزارت

پنجشنبه ۶/۹/۱۳۹۹ - ۹:۲۹

وفی الله کاکر روز چهارشنبه ۵ قوس سال روان در یک تماس تصویری (ویدئو کنفرانس) با میرویس صمدی سفیر کشور در یونان روی وضعیت مهاجران افغان صحبت و گفتگو کرد.

آقای کاکر در این گفتگو از سفارت افغانستان در یونان و نمایندگی وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان در آن کشور خواست که در عرصه رسیدگی به وضعیت مهاجران بخصوص کسانیکه در کمپ‌ها زندگی می‌کنند، بیشتر تلاش نمایند.

سفیر افغانستان در یونان از ایجاد یک ارتباط خوب با ادارات مهاجرت یونان و مهاجران افغان سخن گفته در رابطه به بهبود وضعیت مهاجران بیان کرد که در نتیجه خواست‌های مکرر سفارت افغانستان، مقامات یونان وعده سپرده که تعداد پولیس را در کمپ جدید می‌افزاید و خانواده‌ها و زنان از مردان مجرد جدا ساخته شود.

به گفته وی قرار است در یونان 5 کمپ دیگر ساخته شود که از مشکلات مهاجرین می کاهد. اکنون نسبت به گذشته مشکلات مهاجران در یونان کاهش یافته از 4 هزار کودک که حدود نصف آن افغان ها است یک هزار و 600 تن آن در کشورهای چون آلمان و انگلیستان پذیرفته شده و امیدواری وجود دارد که یک 600 کودک دیگر هم پذیرفته شود.

این در حالی است که دو هفته پیش معینیت امور پناهندگان با اتحادیه اروپا در مورد تعدیل و تمدید اعلامیه مشترک افغانستان و اتحادیه اروپا در عرصه مدیریت مهاجرت صحبت کرده و این سند از آغاز سال جدید میلادی عملی خواهد شد.

عملیات خشونت آمیز هنگام تخلیه اردوگاه پناهجویان در پاریس: مقامات فرانسه تحقیقات را در مورد خشونت ها آغاز کردند

مهاجر نیوز

دوشنبه گذشته یک اردوگاه موقت پناهجویان در میدان جمهوری پاریس با خشونت از سوی پلیس تخلیه شد. دادستانی پاریس می گوید تحقیقات در دو مورد خشونت پلیس در برابر یک پناهجو و یک ژورنالیست را آغاز کرده است.

دادستانی پاریس روز سه شنبه گفت تحقیقات روی دو پرونده خشونت علیه یک پناهجو و یک روزنامه نگار در جریان تخلیه اردوگاه پناهجویان در میدان جمهوری پاریس آغاز شده است.

اردوگاه موقت مهاجران که **دوشنبه ۲۳ نوامبر** توسط پلیس تخلیه گردید، با خشونت ها از سوی پلیس بر علیه پناهجویان و مدافعان حقوق مهاجران صورت گرفت.

اداره عمومی نظارت پولیس ملی در فرانسه گفته است که در حال انجام تحقیقات است. وزیر کشور فرانسه ژرالد دارمنن روز گذشته گفت که وی از پرفکتور پلیس خواسته است که نتایج تحقیقات خود را در مدت ۴۸ ساعت برای وزارت تسلیم دهد.

ویدیوهایی که خبرنگاران در شبکه های اجتماعی منتشر کرده اند، گروهی از پلیس را نشان می دهد که یک جوان مهاجر را که لباس سفید به تن دارد محاصره می کنند. اگرچه این پناهجو موفق به فرار می شود اما یک سرباز پلیس با پایش آن مهاجر را به زمین می اندازد.

مورد دوم خشونت به ویدیویی بر می گردد که توسط نیکولا مایار ژورنالیست لو میدیا در صفحه تویتر وی نشر شده است. این ویدیو نشان می دهد که سرباز پلیس رمی بویزین خبرنگار رسانه بریوت را تهدید می کند. پلیس دست خود را به سوی خبرنگار برده و می خواهد او را بترساند و به زمین بیاندازد.

به گفته رمی بویزین سربازان سه بار علیه او اعمال خشونت کرده اند. رسانه بریوت روز سه شنبه در حساب تویت خود نوشت که روزنامه نگار وی توسط پلیس "مرتباً مورد آزار و اذیت" قرار گرفته است.

تصاویر تکان دهنده

در همین حال ژرالد دارمن وزیر کشور فرانسه برخی از تصاویر این عملیات را "تکان دهنده" خواند. این تصاویر نشان می دهد پناهجویانی که به زور از خیمه های خود بیرون رانده می شوند و توسط سربازان مورد ضرب و شتم قرار می گیرند. سربازان پلیس برای پراکنده شدن آنها از گاز اشک آور نیز استفاده می کنند.

هفته گذشته نیروهای امنیتی فرانسه یک اردوگاه بزرگ پناهجویان را در سن دنی شمال پاریس تخلیه کردند. پناهجویان اردوگاه میدان جمهوری پاریس آنهاپی هستند که از اردوگاه سن دنی رانده شده بودند. در کنار آنها صد ها تن دیگر که در خیابان به سر می بردند پیوستند. معترضین دوشنبه شب در میدان جمهوری پاریس خیمه زدند اما توسط نیروهای امنیتی متفرق شدند.

کلیر هیدون فعال حقوق فرانسوی به خبرگزاری فرانسه گفت که پرونده خشونت را یاری خواهد کرد. برخی از سازمان ها مانند داکتران بدون مرز و سکیور کاتولیک گفته اند که آنها نیز در حال درج شکایت هستند.

398 خانواده درقندهار مساعدت دریافت نمودند

ویب سایت وزارت

پته: د کپوالو او راستنیدونکو چارو وزارت ، د جنگلک فابریکی شاته ، ۷ ناحیه کابل افغانستان

وزارت امور مهاجرین

ریاست امورمهاجرین و عودت کننده گان ولایت قندهار به روز سه شنبه 4 قوس برای 398 خانواده بیجاشده در آن ولایت مساعدت خوراکي و غیر خوراکي باهمکاری موسسات مدد رسان توزیع نمود.

بیجاشده گان یادشده از ولسوالی های ژیری، پنجواپی میوند و ارغنداب از اثر جنگ بیجاو قبلا شناسایی شده بود بودند.

کمک های یادشده به 116 خانواده یک بسته غیرغذایی از جانب موسسه حمایه اطفال ، ا ز جانب موسسه WFP آرد 116 کیلو، 18 کیلو روغن، 25 کیلو دال نخود، 2 کیلو نمک، 3 کیلو موادی سوی تغذی برای اطفال، 20 پاکت بسکویت ، بسته های صحتی و تشناب های موقت از جانب موسسات DACAR، از جانب موسسه UNHCR، یک باب خیمه بوده، و برای 282 خانواده دیگر پول نقد مبلغ 9 هزار افغانی از جانب موسسه DRC بوده که با حضورداشت نماینده اداره مهاجرین و موسسات یاشده توزیع شد.

مهاجرت؛ روایت مرگ خانواده کرد ایرانی در راه بریتانیا

بی بی سی

چندی پیش ویدیویی از یک دختر کرد ایرانی منتشر شد که ماه گذشته همراه خانواده اش در راه بریتانیا در کانال مانس غرق شدند. این ویدیو نشان از عزم خانواده ای است که برای آینده ای بهتر برای فرزندانشان سفر پر مخاطره ای را شروع کردند.

آنیتا ۹ ساله در این کلیپ همزمان می تواند بخندد و گریه کند: "اسم آنیتا ایران نژاد است. اهل سردشتم"

این آزمون بازیگری برای یک فیلم محلی به نام "درخت گردو" بود که قرار بود در زادگاهش ساخته شود. پشت صحنه، صدای پدرش رسول ایران نژاد شنیده می شود که به آرامی تشویقش می کند: "می خواهم بازیگر بشوم... بگو..."

این ویدیو پدری را نشان می دهد که می خواهد دخترش به دنبال تحقق آرزوهایش برود. ولی این آرزو برای دختری از منطقه ای که هم با فقر اقتصادی روبروست و هم فشارهای سیاسی کار آسانی نیست. خانواده آنیتا اهل سردشت هستند، شهری کوچک کردنشین در مرزهای غربی ایران با عراق.

حدود یک سال پس از آزمون بازیگری آنیتا، پدرش رسول، مادرش شیوا رسول-پناهی و برادرانش آرمین شش ساله و آرتین ۱۵ ماهه راهی سفری خطرناک به اروپا می شوند.

اما آرزوهای خانواده آنیتا برای آینده ای بهتر و مکانی امن تر روز ۲۷ اکتبر در کانال مانس ناکام می ماند. قایق کوچکی که در شرایط نامساعد جوی راهی بریتانیا بود، چند کیلومتر پس از آغاز سفر واژگون می شود. شیوا و فرزندانش بدون جلیقه نجات در کابین کشتی گیر می افتند.

رسول ایران نژاد، ۳۵ ساله و خانواده‌اش اوایل ماه اوت ایران را ترک می‌کنند. خویشاوندان آنها مستقیماً درباره دلیل ترک ایران اظهار نظری نکردند، ولی دلایل زیادی هست که خواسته باشند جایی دیگر زندگی را از نو آغاز کنند.

سردشت در استان آذربایجان غربی، همچون بسیاری از مناطق کردنشین ایران با مشکلات مضاعفی نسبت به سایر نقاط ایران روبرو است. در نبود صنایع عمده، مناطق مرزی یکی از بالاترین آمار بیکاری ایران را دارد.

بسیاری از اهالی سردشت مجبور به کولبری و قاچاق کالا از مرز کردستان عراق به ایران می‌شوند. این کار سود زیادی ندارد، برای هر سفر کمتر از ده دلار گیرشان می‌آید، اما سفری پر خطر است.

در سال‌های گذشته صدها کولبر در تیراندازی نیروهای مرزبانی ایران کشته یا زخمی شده‌اند. بسیاری در کوهستان‌های صعب‌العبور سقوط کرده‌اند یا زمستان زیر بهمن مدفون شده‌اند.

همچنین این منطقه به شدت امنیتی و نظامی هم هست. از انقلاب سال ۱۳۵۷ این مناطق کوهستانی و مرزی محل تردد احزاب مسلح کرد و درگیری بین آنها و نیروهای امنیتی ایران بوده است.

در مناطق کردنشین ایران برخورد با معترضان شدیدتر بوده و احکام دادگاه ها علیه سنگین تر، حدود ده درصد از جمعیت ۸۲ میلیون نفری ایران کرد هستند، اما به گفته سازمان ملل، کردها دست کم نیمی از زندانیان سیاسی کشور را تشکیل می دهند. آمار اعدامیان زندانیان امنیتی و سیاسی در این منطقه بالاست.

یکی از دوستان شیوا به بی بی سی گفت که رسول ایران نژاد از آزار حکومت گریخته بود. او می گوید شیوا همه اموالشان را فروخت و از دوستان و خانواده پول قرض کرد تا هزینه سفر قاچاق به اروپا را پرداخت کنند، هدف آنها رسیدن به بریتانیا بود.

اولین ایستگاه خانواده آنیتا ترکیه بود. کلپی رسول را در حال خواندن آوازی کردی نشان می دهد در حالی که خانواده اش منتظرند که قاچاقچیان آنها را به اروپا ببرند.

"قلبم پر درد است، غمی عظیم ... ولی چه کنم که باید کردستانم را رها کنم و بروم ... " رسول نوا سر می دهد. پسرش آرمین شادمانه می خندد. فرزند کوچکش آرتین به سوی او تاتی تاتی می رود و روی زانویش می نشیند. آنها در اتاقی بزرگ به همراه پناهجویان دیگر نشسته اند.

زمانی ترکیه مقصد نهایی هزاران پناهجوی ایرانی بود؛ اما در هفت سال گذشته فضای سیاسی ترکیه این وضع را تغییر داده است. از طرفی دفتر کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل با صدها هزار پناهجوی سوری درگیر است.

برخی مهاجران گزارش داده‌اند که نیروهای امنیتی ترکیه پناهجویان ایرانی به خصوص کرد را در پاسگاه‌های پلیس آزار داده‌اند یا به محض ورود، آنها را به ایران بازگردانده‌اند. شماری از ناراضیان ایرانی در استانبول ترور شده‌اند یا ربوده شدند و به ایران بازگردانده شده‌اند. برای همین رسول و شیوا نمی‌خواستند در ترکیه از سازمان ملل تقاضای پناهندگی کنند.

در ماه سپتامبر قاچاقچیان در ازای دریافت ۲۴ هزار یورو آنها را از راه دریا با کشتی از ترکیه به اروپا می‌برند، سپس با کامیون آنها را به کمپ پناهجویان در سواحل شمال فرانسه می‌رسانند.

شارلوت دیکنتر، داوطلب شاغل در خیریه "آدرا" در شهر ساحلی دانکرک فرانسه می‌گوید شیوا را در گران-سینت، اردوگاه اصلی مهاجران و پناهجویان ایرانی هنگام پخش مواد غذایی دید و می‌گوید شیوا سرزنده و امیدوار بود.

"زن ریز نقشی بود، خیلی مهربان و دوست داشتنی. من چند کلمه به کردی صحبت کردم. کلی خندید به من، ماتش برده بود."

در اردوگاه پناهجویان در فرانسه وسائل شیوا و رسول را می‌دزدند. بی بی سی به پیامک های شیوا سه روز پیش از غرق شدن قایق‌شان دست یافته. او در پیامی به دوستش در کاله فرانسه می‌نویسد که سفر با قایق خطرناک است اما گفته پولی برای سفر با کامیون ندارند، چون هزینه آن بیشتر است.

او در پیامکی گفته: "می‌دانم خطرناک است ولی چاره دیگری نداریم". شیوا به روشنی می‌گوید که برای یافتن پناهگاهی برای خانواده‌اش تقلا می‌کند "هزاران درد در سینه دارم و حالا که از ایران رفته‌ام می‌خواهم گذشته‌ام را فراموش کنم."

یکی از دوستان رسول که خود را با نام "آواره" معرفی می‌کند از ایران تا فرانسه همراه خانواده او سفر کرد. آواره می‌گوید که شب ۲۶ اکتبر قاچاقچی در دانکرک فرانسه گفت که روز بعد وقت گذشتن از کانال است. صبح زود از ساحلی به نام لون پلاز، که نقطه‌ای پرت در کنار یک انبار نفت است راه افتادند.

آن روز هوا بسیار نامساعد بود، سرعت باد به ۳۰ کیلومتر در ساعت می‌رسید با امواجی به ارتفاع یک و نیم متر. آواره از سفر منصرف می‌شود و می‌گوید ارزش خطر کردن نداشت: "ترسیده بودم. نرفتم. به رسول التماس کردم که او هم نرود. ولی او گفت چاره دیگری ندارد."

برادر رسول در ایران گفت، او به قاچاقچی‌ها برای عبور خانواده اش از کانال مانش ۲۰۰ میلیون تومان پرداخته بود.

ابراهیم محمدپور، بازیگر و مستندساز ۴۷ ساله اهل سردشت همراه برادرش محمد ۲۷ ساله و پسر ۱۷ ساله‌اش در همان قایق بود. او می‌گوید قایق کوچک بود و برای حمل هشت نفر ساخته شده بود، اما قاچاقچیان ۲۳ نفر را در آن "چپانده" بودند. ابراهیم می‌گوید: "چشمهایمان کور شده بود، چون در این سفر خیلی زجر کشیده بودیم. اولش فکر کردم نمی‌خواهم سوار این قایق بشوم، ولی بعد گفتم سوار می‌شوم تا دستکم از این مصیبت نجات پیدا کنم و به مقصد برسیم."

یاسین، پسر ۱۶ ساله اهل سردشت هم در این قایق بود. تنها او و دو نفر دیگر جلیقه نجات داشتند. او می‌گوید هیچ یک از اعضا خانواده آنیتا جلیقه نجات نداشتند. بیست و دو مسافر قایق اهل سردشت بودند و هدایت کشتی هم به دست پناهجویی از شمال ایران بود.

مهاجران ایرانی که بیشتر از این راه به بریتانیا رسیده‌اند می‌گویند قاچاقچیان معمولاً از مسافری که از همه پول کمتری دارد می‌خواهند قایق را هدایت کند یا پناهجویی را به زور وادار می‌کنند که قایق را براند.

توضیح تصویر،

ابراهیم محمدپور، بازیگر و مستندساز اهل سردشت می گوید که این حادثه برایش فراموش نشدنی است. آنیته، مادرش و برادرانش به کابین شیشه‌ای قایق می‌روند که به نظر گرم‌تر و امن‌تر می‌رسید. اما این کابین برای آنها تله مرگ می‌شود.

به گفته ابراهیم، پس از حدود هشت نه کیلومتر، قایق پر از آب شد. او می‌گوید: "سعی کردیم آب را بیرون بریزیم ولی نشد. می‌خواستیم به کاله برگردیم ولی نتوانستیم."

برادرش محمد می‌گوید که مسافران وحشت کردند و از یک سو به سوی دیگر قایق می‌رفتند تا آنکه قایق واژگون شد.

شیوا و فرزندانش در کابین گیر می‌افتند. ابراهیم می‌گوید که رسول زیر آب رفت و کوشید نجاتشان دهد، بعد بیرون آمد و فریاد می‌زد کمک کنید.

پیشرو، جوانی ۲۷ ساله دانشجوی رشته اقتصاد و اهل سردشت است. او هم در آن قایق بود. او می‌گوید تلاش آنها برای شکستن شیشه کابین با تیغ موکت‌بری به جایی نرسید. او می‌گوید: "آرتین خردسال را توی کابین دیدم که روی آب شناور شده بود."

رسول برادر شیوا که در آلمان پناهنده است پس از غرق شدن قایق به دانکرک رفت. او در تماسی تلفنی به ما گفت که شنیده رسول، دامادش توانسته بود آرتین را بیرون بکشد، و بعد برگشته بود تا بقیه را بیرون بیاورد. اما موج آرتین را با خود می برد.

ابراهیم محمدپور آنتیا را می بیند که روی آب شناور بوده. او با گریه آن لحظات دردناک را تعریف می کند: "بچه را از آب گرفتم، خیال کردم شاید زنده باشد. با یک دست قایق را گرفته بودم و با دست دیگر او را. تکانش می دادم تا ببینم زنده است یا نه، ولی هیچ واکنشی نشان نمی داد." گریه کنان ادامه می دهد: "نمی توانم خودم را ببخشم."

به گفته محمد برادر ابراهیم، رسول ناله کنان از قایق بیرون آمد و نام اعضای خانواده اش را فریاد می زد "آنتیا ... آرمین ... شیوا ... و بعد دستش را از قایق واژگون شده رها کرد و عمدا خود را به امواج سپرد و بمیرد."

رسول ایران نژاد، ۳۵ ساله، و فرزند ۱۵ ماهه اش آرتین، شیوا محمدپناهی، ۳۵ ساله، آنتیا، ۹ ساله، و آرمین، ۶ ساله

به گفته مقام های فرانسه، ساعت ۹:۳۰ دقیقه صبح به وقت محلی، یک قایق بادبانی که از محل عبور می کرده، علامت هشدار مخابره می کند و به کمک مسافران قایق غرق شده می رود. اولین کشتی نجات به گفته آنها ۱۷ دقیقه بعد می رسد.

۱۵ نفر نجات داده می شوند و چهار جنازه از آب بیرون کشیده می شود. برادر و خواهر شیوا جنازه را شناسایی می کنند، آنها خانواده آنتیا بودند. اما اثری از آرتین ۱۵ ماهه نیست. مقامات محلی میگویند او در دریا ناپدید شده است.

بنا به تحقیقات بی بی سی و وزارت کشور بریتانیا، در سال ۲۰۱۸ میلادی ۲۹۷ نفر با قایق‌های کوچک خود را به بریتانیا رسانده‌اند. در سال ۲۰۱۹ این رقم به ۱۸۴۰ نفر رسید، و در نه ماهه سال جاری میلادی هم هشت هزار نفر از این راه وارد بریتانیا شدند که اکثراً ایرانی هستند.

فساد مالی، گرانی و بیکاری اعتراضات گسترده‌ای را در چند سال گذشته در ایران به دنبال داشته، این اعتراضات به شدت سرکوب شده‌اند و باعث مهاجرت هزاران نفر از ایران گردیده، هر چه بر فشارهای اقتصادی و سرکوب فعالان سیاسی و مخالفان افزوده می‌شود تعداد ایرانیانی که به کشورهای غربی پناهنده می‌شوند بیشتر می‌شود.

آمار وزارت کشور بریتانیا نشان می‌دهد در سال ۲۰۱۹ بیش از ۵ هزار ۵۰۰ نفر ایرانی در بریتانیا تقاضای پناهندگی کرده‌اند. این افراد در مصاحبه با ماموران مهاجرت باید ثابت کنند اگر به ایران برگردند به دلایل سیاسی، مذهبی، نژادی، ملیتی و جنسیتی در ایران تحت تعقیب خواهند بود. تعداد زیادی از پناهجویان ایرانی گرویدن به مسیحیت را دلیل فرار از ایران می‌خوانند.

از سال ۲۰۱۹ دست کم ده نفر در تلاش برای رسیدن به بریتانیا در کانال مانس جانشان را از دست داده‌اند.

خبریه‌های حمایت از پناهجویان به سیاستمداران فرانسوی توصیه کرده‌اند که پناهجویان پیش از ورود به بریتانیا اجازه داشته باشند درخواست پناهندگی بدهند.

سه روز پس از غرق شدن قایق، ابراهیم محمدپور، پسر و برادرش توانستند با پرداخت نفری ۲۵۰۰ پوند به قاچاقچیان خود را به بریتانیا برسانند. وزارت کشور بریتانیا قصد دارد کسانی که با قایق به این کشور می‌آیند را به کشورهای مبدا همچون فرانسه و بلژیک بازگرداند.

داستان خانواده آنیتا، داستان هزاران خانواده ایرانی است که برای آینده‌ای بهتر و امن‌تر برای فرزندانشان و به خصوص دخترانشان وطنشان را ترک می‌کنند و خطر سفر را به جان می‌خرند. با توجه به وضعیت اقتصادی ایران و فشارهای سیاسی به نظر نمی‌آید موج پناهندگان ایرانی به این زودی‌ها متوقف شود. احتمال اینکه پناهجویان دیگری هم به سرنوشت خانواده آنیتا گرفتار شوند زیاد است.

آخرین روز نشست جینوا؛ تاکنون جامعه جهانی حدود ۶ میلیارد دلار کمک برای افغانستان تعهد کرده‌اند

وبسایت خبرنامه

در دومین و آخرین روز نشست جینوا ۲۰۲۰ برای افغانستان وزارت مالیه می‌گوید تاکنون حدود ۶ میلیارد دلار امریکایی برای ۴ سال آینده افغانستان از سوی جامعه جهانی کمک‌ها اعلان شده است.

شمرز خان مسجدی سخنگوی وزارت مالیه در پیام ویدیویی گفته است که کشورهای کمک کننده تا حال کمک های شان را به صورت یک ساله، سه ساله و چهارساله با افغانستان اعلام کرده اند.

مسجدی افزوده کمک های اعلام شده از سوی جامعه جهانی تاکنون حدود ۶ میلیارد دالر امریکایی است و کمک کننده های بزرگ مانند آیالات متحده امریکا، عربستان سعودی، بانک جهانی و بانک انکشاف آسیایی تا آخر امروز کمک های شان را اعلان می کنند.

به گفته او هند بند شاهتوت در کابل را می سازد، سویدن کمک ۹۳۲ میلیون دالری اش را به افغانستان که از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴ ادامه می دهد، آسترالیا ۲۰۰ میلیون دالر استرالیایی، ناروی ۷۰ میلیون دالر، دنمارک ۶۴ میلیون دالر، هالند ۲۲۰ میلیون دالر، کانادا ۲۷۰ میلیون دالر، بریتانیا سالانه ۱۵۵ میلیون پوند، چپان ۷۲۰ میلیون دالر، پاکستان یک میلیارد دالر و اتحادیه اروپا یک میلیارد دالر در چهار سال آینده به افغانستان کمک می کنند.

تاکید بر تامین آتش بس و تداوم حمایت در افغانستان

دومین روز نشست جینوا با سخنرانی رییس جمهور غنی و نمایندگان شماری از کشورها و نهاد های بین المللی نیز همراه بود. رییس جمهور در این نشست از حکومت فنلند و ملل متحد به خاطر فراهم آوری شرایط برای برگزاری نشست و از شرکای افغانستان و سازمان های بین المللی و از حمایت های دوامدار سازمان ناتو از نیروهای امنیتی و دفاعی در راستای مبارزه با تروریسم، سپاسگزاری کرد.

غنی افزود: «از تعهد ثابت قدم جامعه بین المللی با افغانستان بخاطر مبارزه با ویروس کرونا نیز ابراز امتنان کرده، کنفرانس امروزی نتیجه تلاش های مشترک افغانستان و همکاران بین المللی اش و نتیجه پروسه های مملو از همکاری و تعامل می باشد».

او با بیان اینکه رویکرد افغانستان بر سه اصل صلح سازی، دولت سازی و مارکیت سازی استوار است خواستار دوام همکاری ها شد.

رییس جمهور با اشاره بر اینکه اولویت مهم مردم افغانستان، تامین صلح پایدار است، گفت که رسیدن به هدف مطلوب که همانا یک افغانستان مستقل، متحد و دموکراتیک در صلح با خود، منطقه و جهان که توانایی حراست و توسعه دستاوردهای دو دهه گذشته را دارد، دیدگاه مشترک مردم و حکومت افغانستان و جامعه جهانی را تشکیل می دهد.

غنی خاطرنشان کرد که تیم مذاکراتی حکومت در دوحه روی صلح کار می کند و مسؤولیت پیشبرد این روند در حال حاضر بر دوش تیم های مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان است.

او تاکید کرد که افغانستان از خود تعهد، شجاعت و اراده نشان داده و با وجود افزایش خشونت‌ها، از ماه فبروری بدینسو نیروهای خویش را در میدان‌های جنگ در وضعیت دفاعی نگه داشته و نیز روی آزادی پنج هزار زندانی طالب که محکوم به جرایم سنگین علیه بشریت بودند، موافقت کرده است.

رئیس جمهور ایجاد شرایط رفاه، کاهش فقر، بهبود وضعیت معیشتی مردم و اشتغال‌زایی را اقداماتی برای برقراری صلح پایدار دانست و گفت که مارکیت سازی و دولت سازی رابطه جدایی‌ناپذیر با اعمار صلح دارند.

غنی تصریح کرد که تقریباً نیمی از جمعیت افغانستان در یک دموکراسی نوپا متولد شده و رشد کرده اند و آنان بر اختلافات نسل‌های گذشته غالب شده و یک صدای منسجم و هدف مشخص در دموکراسی پیدا کرده اند.

او از همکاران بین المللی افغانستان خواست که با دولت افغانستان کمک کنند تا با امکانات کمتر، کار بیشتر را انجام دهد.

از سوی هم آنتونیو گوتیرش، سرمنشی ملل متحد در سخنرانی آنلاین‌اش از تداوم میزان بلند خشونت‌های در افغانستان نگرانی کرد و حملات بر غیرنظامیان به ویژه شاگردان مکاتب را شنیع خواند.

او گفت: «من برای نجات جان مردم و جلوگیری از گسترش بیشتر کووید ۱۹ بر دو برابرشدن تلاش‌ها برای آتش‌بس فوری و بدون قید و شرط تاکید می‌کنم. این یک زمینه مناسب را برای مذاکرات صلح افغانستان در دوحه خلق می‌کند و یک فرصت مهم برای تحقق آرزوهای دیرینه مردم افغانستان است.»

گوتیرش تاکید کرد که مردم افغانستان با چالش‌های جدی، از جمله جنگ، فقر و تطبیق نابرابر حاکمیت قانون روبرو هستند و از کشورهای همسایه و شرکای افغانستان خواست که با استفاده از این فرصت‌های همکاری، سهم خود را در ساختن آینده صلح‌آمیز و مرفه انجام دهند.